

Milan, sin Milovana Petrovića, iz srpskog Podrinja, rođen je u Beogradu, na Dorćolu, 18.maja 1925.

Njegov se otac bavio trgovinom, bio učesnik dva balkanska rata, a 1915. doživeo je „albansku Golgotu”. Bio je solunski ratnik. Očev duhovni milje uticao je na razvoj mladog Milana Petrovića.

Milan Petrović se školovao u Beogradu (O.Š. Kralj Petar I, gimnazija „Realka”, Srednjo- tehnička škola, geodetski otek). Diplomom geodete stekao je juna 1944.

Bio je učesnik 27.martovskih demonstracija 1941. na Dorćolu i Terazijama. Za vreme okupacije Beograda postao je privrženik antifašističkog pokreta.

Neposredno posle oslobođanja Beograda, u svojoj 19.godini dobrovoljno se uključuje u NOVJ. Najpre je bio u jedinici koja je, zajedno sa Crvenoarmejcima, obezbeđivala protivavionsku odbranu Vrhovnog štaba na Dedinju. Potom biva prekomandovan na Sremski front, u 4. Krajičku brigadu. Posle prebacivanja brigade u Bosnu, marta-aprila 1945. učestvovao je u borbama za oslobođenje Bijeljine i Brčka. Tada je dobio prvi oficirski čin – zastavnika.

Sredinom aprila 1945. ranjen je u selu Vrpolje, u borbama za oslobođenje Slavenskog Broda.

Iz vojne bolnice upućen je u vojno-geodetsku školu, na beogradskom Kalemegdanu, gde ga je i zatekao kraj rata.

Marta 1946. u činu potporučnika, upućen je u Moskvu, na studije u Višoj vojnoj inženjerskoj akademiji, geodetski fakultet.

U Moskvi ga juna 1948. zatiče objavljivanje Rezolucije Informbiroa. Izjašnjava se za nju, ali se povinuje naređenju iz Beograda da se, zajedno sa velikom grupom drugih oficira, vrati u zemlju.

U Beogradu biva podvrgavan višednevnim ispitivanjima sa zahtevom da „prizna” da je „zavrbovan za NKVD”. Da bi se spasao započetih masovnih represija (Golog otoka), Petrović u noći između 14. i 15.avgusta 1948. preplivava Dunav kod Kladova i emigrira u Rumuniju.

Živi u Rumuniji već 64 godine. Aktivni je učesnik Rumunske revolucije 1989.

U Bukureštu diplomira na novinarskom fakultetu (1957), a zatim i filozofski fakultet (1962).

RADNA MESTA:

1949-1950 – korektor,prevodilac sa ruskog i urednik u emigrantskom listu „Pod zastavom internacionalizma”;

1951-1954 – pomoćnik glavnog urednika radiostanice „Slobodna Jugoslavija”i istovremeno urednik programa na srpsko-hrvatskom jeziku;

1955-1956 – instruktor u odeljenju za štampu pri bukureštanskom oblasnom komitetu Rumunske komunističke partije;

1959-1987 – urednik programa Radio Bukurešta na srpsko-hrvatskom jeziku;

1990. postaje dopisnik beogradske BORBE, kao i VEČERNJIH NOVOSTI, da bi od 1992. (pa do danas) radio kao stalni dopisnik POLITIKE, akreditovan u Bukureštu;

Ocenjuje se da je tokom svog novinarskog života napisao ili izgovorio preko 10.000 raznih tekstova, uglavnom o Rumuniji i rumunskoj stvarnosti poslednjih šest decenija.

Zajedno sa beogradskim novinarom Draganom Simićem napisao je knjigu „Dražesni KGB, javi se !” koja je izašla u Beogradu 2008. u izdanju Udruženja novinara Srbije (UNS). Ta knjiga je 2010. štampana i na rumunskom jeziku, u izdanju LIBERTATEA (Pančevo) i PAIDEA (Bukurešt).

Tokom života dobio je više nagrada za svoj novinarski trud.

2004. Predsednik Rumunije Ion Ilijesku odlikovao ga je nacionalnim ordenom „Za zasluge” za njegov doprinos „razvoju rumunsko-srpskog prijateljstva i demokratije u Rumuniji i Srbiji”.

Decembra 2009. Udruženje novinara Srbije (UNS) dodelilo mu je svoju uglednu godišnju nagradu „Za životno delo”.

Bukurešt, 28. novembra 2013.